

id: SI_004

model: mistralai/mistral-large-2512

seeds:

04_risiko: mulighet

03_relasjon: makt

05_handling: implementer

01_perspektiv: strategisk

02_tidhorisont: kortsiktig

Instans SI_004

Seeds: strategisk (langsiktig posisjonering), kortsiktig (markedspress), makt (aktørenes innflytelse), mulighet (unike fortrinn), implementer (hva som faktisk lar seg gjennomføre)

Blindsoner studieledelsen må se

- Maktens skjulte kartell:** Forsvarsindustrien og høyteknologibedriftene har de facto vetorett over studieplanen gjennom rekrutteringspress og eksterne sensorer. De vil presse for kortsiktig kompetanse (f.eks. spesifikke AI-rammeverk), men deres strategiske interesser (f.eks. sikkerhetsklarerte systemer) er sjelden eksplisitte. Blindsonen: Studieledelsen antar at “etterspurt” = “samfunnsnyttig”, men bedriftenes prioriteringer kan være snevre (f.eks. proprietære verktøy som AWS SageMaker fremfor åpne standarder).
  - Autonomiens illusjon:** Studentenes evne til selvstyrt læring er en mulighet, men også en risiko. Dagens studenter er flinke til å lære verktøy (f.eks. GitHub Copilot), men ikke nødvendigvis prinsipper (f.eks. algoritmekompleksitet). Blindsonen: Studieplanen undervurderer hvor mye makt lærerne må gi fra seg for å stimulere autonomi – og hvor mye som må implementeres som obligatoriske rammer (f.eks. ukentlige “refleksjonslogger” om teknologiskifte).
  - Grunnfag som forhandlingskort:** Matematikk og fysikk ses ofte som strategiske investeringer, men er i praksis kortsiktige offer for spesialisering. Blindsonen: Studieledelsen ser ikke at disse fagene kan implementeres som tverrfaglige broer (f.eks. “Matematikk for AI” med caser fra forsvarslogistikk) – og dermed bli en mulighet for samarbeid med bedriftene.
-

Argumenter som må veies

- **Prioriter bredde:** Grunnfag gir strategisk motstandsdyktighet mot teknologiskifte (f.eks. vil en student med solid fysikkforståelse lettere tilegne seg kvantedatateknologi om 5 år). Motargument: Kortsiktig rekrutteringspress fra bedrifter som vil ha “ferdige” utviklere nå.
- **Prioriter spesialisering:** AI og software engineering er muligheter for å utnytte campusens unike posisjon. Motargument: Risiko for å bli en “bootcamp” uten ingeniørfaglig dybde – og dermed miste makt til å forme fremtidens teknologi (f.eks. ved å utdanne brukere fremfor skapere).
- **Prioriter autonomi:** Implementer “lærende læringsmiljøer” (f.eks. studentdrevne prosjekter med ukentlige “tech radar”-oppdateringer). Motargument: Krever makt til å omdefinere lærernes rolle – fra forelesere til mentorer – noe som møter motstand i akademien.

Neste steg

1. **Kartlegg maktstrukturer:** Gjennomfør intervjuer med 3–5 bedrifter (inkl. forsvarsaktører) for å avdekke implisitte kompetansekrav. Spør: “Hvilke tre ferdigheter vil dere at våre studenter mangler om 5 år?” – ikke bare “Hva trenger dere nå?”.
2. **Pilotér “hybridemner”:** Test ett emne som kombinerer grunnfag og spesialisering (f.eks. “Fysikk for autonome systemer” med case fra droneteknologi). Mål studentenes autonomi via selvrapporterte læringskurver.
3. **Implementer “teknologi-agnostiske” rammer:** Innfør et obligatorisk emne i “Teknologihistorie og etikk” som gir studentene makt til å forstå – og kritisere – verktøyene de bruker. Eksempel: Analysere hvordan GitHub Copilot påvirker kodeskrivingspraksis.

SI_004 avslutter: Den største blindsonen er troen på at studieplanen kan “balansere” alt. I virkeligheten må den velge* – og det valget må være bevisst, ikke et kompromiss.*